

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ. 308.

(ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 29. ΜΑΪΟΥ 1845.)

ΕΤΟΣ Ζ΄.

ΕΡΜΟΠΟΛΙΣ.

Μεταξύ ταιούτης δημοσιογραφικής άγυρτίας, διαφορής και άκολασίας, ταιούτων (άγρίων παθών, ταιούτης άναιδούς ιδιοτελείας ανθρώπων μανιωδώς έπιπεσόντων ως γυπες επί του σώματος τής ταλαίνης πατρίδος και διαμελιζόντων αυτήν, δια να λάβη έκαστος τήν όσον τó δυνατόν μεγαλητέραν έκ τής σαρκός της μερίδα' μεταξύ ταιούτης, τέλος, πονηρής πάλης, τί εισέρχεται άπερίσκεπτε, καταδιωκόμενος από τους μέν, διότι λαλείς τήν αλήθειαν, άπροστατεύτος, έγκαταλειμμένος και άνευ τι νός συνδρομής από τους δε, καιτοι άρεσκουμένους εις όσα λέγεις, ύβριζόμενος, βλασφημούμενος, λοιδορούμενος και κενδυνούων να συρής και σύ από τον χείμαρρόν τής του έθνους άγανακτήσεως, τó ύποτον δικαίως θεωρεί ως άγυρτεϊαν τήν δημοσιογραφίαν μας; Ταύτα μάς λέγει σιγανά σιγανά μία φωνή, ή φωνή τής ιδίας μας ήσυχίας και άναπαύσεως και του ιδιαιτέρου μας συμφέροντος, τήν όποιαν συναισθανόμεθα και άρκούτως εκτιμώμεν τήν βαρύτητα των λόγων της. Άλλά μία άλλη φωνή θροντώδης, εις τήν όποιαν όφείλομεν μάλλον να ύπακούσωμεν ή φωνή τής καρδιάς μας συγκινουμένης από τó ύπέρ τής πατρίδος ήλυκύτατον αίσθημα μάς διατάσσει έπιτακτικώς να μην βριψώμεν από τας χείρας μας του δημοσιογραφικόν κάλαμον, άσθενέστατον μέν, ως προς τας γνώσεις μας, τείνοντα δε πάντοτε εις τó καλόν και τήν σωτηρίαν του έθνους μας. Η φωνή αυτή μάς ύπαγορεύει ότι είναι μικροψυχία τó να βρίψη τις τά όπλα και ν' άποσυρβή από τó πεδίον τής μάχης, πριν έκπληρωθή ό σκοπός δι όν εις αυτήν άντεπρατάχθη, και ότι είναι άσύγνωστον σφάλμα τó να μην εκπληρώση τις τó τής άποστολής του καθήκον. Έθνοσωτήριός τις συμβουλή, αδελφική τις και ειλικρινής προτροπή, πάσα φωνή και τοι άσθενής άλλ' έξερχομένη από στόμα και καρδίαν φιλαλήθη και φιλοπάτριδα δύναται πολλάκις να έπιφέρη σωτήριον άποτέλεσμα. Καταφρονούντες λοιπόν και κόπους, και χρηματικάς θυσιαις, και ύβρεις, και βλασφημίας ακούομεν τήν φωνήν τής καρδιάς μας, και τρέχομεν θαρράλκιοι και άτρόμητοι εις τó στάδιον του καθήκοντος.

Ότι αιτίαι όλων των δεινών και των δυστυχημάτων τά όποια μαστίζουσ προ τίνος καιρού τήν δυστυχή πατρίδα μας είναι αναντιβήτως ή έπάρτος αντιπολίτευσις, τούτο ήθέλομεν έπασχοληθή να καταδείξωμεν στηριζόμενοι όχι εις άπλους λόγους και φωνασιαις, άλλ' εις αυτά τά ίδια πράγματα, τά όποια άποτελούν έντελή και άλάνθαστον άπόδειξιν.

Εις έποχήν καθ' ήν ήτον αναστατωμένη άπασα ή Ελλάδα, άθών αίμα έθρεγεν άπανταχού τó έδαφός της, και ό έμφύλιος πόλεμος έπαπειλει όλεθρον και καταστροφήν. Ό έμπορος έντρομος είχε περιορισθ ή εις στενώτατον κύκλον κερδοσκοπιών, ό γεωργός σκυθρωπός ή συννος διελογίζετο αν πρέπει να καλλιέργηση τας γκιαις του, φοβούμενος μήπως άλλαι συνάξαι τους καρπούς των κόπων και των ιδρώτων του, και λησται περιφερόμενος εις τας έπαρχίας εμάστιζαν άπηνώς τους λαούς τής Ελλάδος, διότι κατεί-

χον τότε τήν έξουσίαν άνδρες άποδεδειγμένως άνίκανοι και άνίσχυροι να κυβερνήσωσιν, ως μη άπολαμβάνοντες μήτε τήν έθνικήν μήτε του Βασιλέως μας τήν ύπόληψιν' εις ταιούτην, λέγομεν, έποχήν άνεδέχθησαν τας ήνίας τής Κυβερνήσεως οι διέποντες ήδη τήν τής πατρίδος μας τύχην' δια δε τής φρονήσεως, τής πολιτικής βαρύτητας και τής ισχύος των έδυνήθησαν να επαναφέρωσι τήν ήσυχίαν εις τον τόπον, να παύσωσι τήν του αίματος έκχυσιν, να έμποδίσωσι τον έμφύλιον πόλεμον, να δώσωσι θάρρος και άντιψυχήν εις τον έμπορον και τον γεωργόν και να περιστελώσι τήν ληστεϊαν. Περιχαρής τότε όλος ό Έλληνικός κόσμος. έθεώρει ως άποπερτωμένον τó έξοχον έθνικόν έργον εις τó όποιον έδωκεν άρχήν ή τής τρίτης του Σεπτεμβρίου μεταπολίτευσις, ένόμιζεν ότι άκούει τους επαινούς των ειλικρινών των Έλλήνων φίλων δια τó εύάγωγον και φιλήσυχόν των, και τας εύχάς και εύλογίας των υπό τον Όθωμανικόν εισέτι ζυγόν διατελούντων συναδελφών μας Έλλήνων, και έβλεπεν έξησφαλισμένον τó λαμπρόν τής πατρίδος μας μέλλον. Άλλ' ή έπάρτος αντιπολίτευσις, ήτις έβλαψε πάντοτε και εις πάσαν έποχήν, ως είναι πασίγνωστον, τά έθνικά μας συμφέροντα, λυσώσα από άγανάκτησιν δια τήν άποτυχίαν της, καιτοι άηληπισμένη ότι θέλει δυνηθ ή να καθίξη του λοιπού τήν έξουσίαν, και σκεπασθ ή με τó κάλυμμα τής νομιμότητος, άφού πρώτη έπραξε τας μεγαλητέρας παρανομίας, εκήρυξε κατασρεπτικόν ή μέχρις έξοντώσεως κατά τής έξουσίας πόλεμον, ήρχισε να συκοφαντ ή αυτήν άνενδότως δια παρατυπίαις τινάς προς σωτηρίαν τής πατρίδος πραχθείσας, ένθ' άλλοθεν ύπεκίνει στάσεις ή έμφυλίου βήξεις ή ύπέσκαπτε τας βάσεις τής κοινωνίας μας, να βλασημη πάντα τίμιον ή φιλοπάτριδα άνδρα, να έριθίξη δια των φθοροποιών είσηγήσειών της μίαν από τας τρεις εύεργέτιδας τής Ελλάδος δύνάμεις δια να καταφύγη εις αναγκαστικά μέτρα προς άπότισιν του δανείου τó όποιον έγγυήθη, ή τήν όθωμανικήν Πόρταν να έπιέση κατά τής Ελλάδος με τó πυρ ή τó ξίφος εις τήν χείρα, και να ένεργη πάν ό, τι έδύνατο δια να δώση άφορμήν εις μίαν ξενικήν επέμβασιν, ήτις, ως πολλάκις είπομεν, θέλει έπιφέρει αναποφεύκτως τήν κατάργησιν του συντάγματος ίσως δε και τήν καταστροφήν τής υτόνομίας μας. Τίς ή αιτία λοιπόν δι ήν παρατηρείται ταιούτη άδράνεια εις τας έργασίας τής Κυβερνήσεως; Η αντιπολίτευσις. Διότι έχουσα αυτή ως εκ δυστυχούς περιστάσεως τήν πλειονοψηφίαν εις τήν Γερουσίαν γίνεται πρόσκομμα του να ύποβληθώσιν εις αυτήν και να έγκριθώσι τ' άφορώντα τον νέον διοργανισμόν των ύπουργείων και των Νομαρχιών νομοσχέδια, δι όν ή Κυβέρνησις ήθελεν ένιαχυθ ή και ήθελε τεθ ή εις κατάστασιν του να ένεργη με δραστηριότητα. Τίς ή αιτία δι ήν παραμελούνται τόσα και τόσα έθνοσωτήρια μέτρα; Η αντιπολίτευσις ήτις αναγκάζουσα τήν έξουσίαν να επασχολήται εις τά προς ίδίαν της συντήρησιν τείνοντα, δαπανά εις ταιύτα άρκετόν μέρος εκ του πολυτίμου καιρού της. Τίς ή αιτία δι ήν γεγυήθησαν και καθέκαστην πολλαπλασιάζονται αι αξιώσεις βουλευτών τινών, όστινες νομίζουσ ότι αι έπαρχίαι τους ύψωσαν εις τήν θέσιν ταιούτην δια να κατασρέψωσι τήν πατρίδα ύπέρ τής ιδίας των ύφραειας; Η αντιπολίτευσις ήτις ύπόσχεται εις τους ταιούτους μεγαλητέρα άφ' όσα αξιούν πλεονεκτήματα αν συμμειχθώσι μετ' αυτής. Τίς ή αιτία δι ήν δι-

ρίζονται εις τήν δημόσιον ύπηρεσίαν υπάλληλοι άνίκανοι, καταχρασται, άτιμάζοντες τους διορίζοντας αυτούς και δίδοντες εις τον λαόν άφορμάς και δικαίον γογγυσμών και παραπόνων κατά τής έξουσίας; Η αντιπολίτευσις ήτις διαφθείρουσα με ύποσχέσεις και έλπίδας τους βουλευτάς, περι όν ανωτέρω έγινε λόγος, τους παρακινεί να προσκολλώνται εις τον τράχηλον των ύπουργών και να τους αναγκάζουν να διαρίζωσιν εις τας δημοσίας θέσεις τους συγγενείς, τους φίλους και τους οικείους των. Τίς ή αιτία δι ήν διαρκούν επί τσοούτον αι σύνοδοι των Βουλών και πολλαπλασιάζονται οι μισθοί των βουλευτών και των Γερουσιαστών, όστινες πληρόνονται από τον ιδρώτα και τó αίμα του δυστυχούς λαού; Η αντιπολίτευσις, δια τους προσεκτεθέντας λόγους. Τίς ή αιτία δι ήν αναγκάζεται ή έξουσία να προσέση νέα δώδεκα, ως λέγεται, μέλη εις τήν Γερουσίαν ή να βαρυνθ ή τó έθνικόν ταμείον με τήν δαπάνην τής μισθοδοσίας αυτών; Η αντιπρλίτευσις ήτις έσακλήρυνε τήν κερδίαν τής πλειονοψηφίας αυτών των λεγομένων πατέρων του έθνους, δια να επιμένωσιν εις τó κατασρεπτικόν κατά τής πατρίδος σύστημα των. Τίς ή αιτία, τέλος, δι ήν όλος ό Έλληνικός κόσμος άκαταπαύτως καρδοκτυπέ δια τó μέλλον του και ή άβεβαιότης μαρμαίνει τά πάντα; Η έπάρτος αντιπολίτευσις, ήτις συνώμοσε τον όλεθρον και τήν καταστροφήν τής πατρίδος μας. Άλλ' ή κραταιά χείρ του ύψίστου, ήτις έσωσε τήν Ελλάδα από πολλάς και διαφόρους περιπετείας, θέλει τήν σώσει και από τήν προούσαν, προς δόξαν και τιμήν των όσοι μοχθούν και κοπιάζουσ ύπέρ τής σωτηρίας της, και προς αύθιων αιςχος και άτιμίαν των προδοτών, όστινες ένεργούν ύπέρ τής καταστροφής της.

Όλόκληρος ή Γερμανία, ή Αυστρία, ή Γαλλία και ό Βασιλεύς μας έπιβουλεύονται τó σύνταγμα μας, διότι έπιθυμούν να καταργήσωσι τó αρ. 40 αυτού' εις τούτον δε τον σκοπόν των συμφωνεί και τó ύπουργείον, ή πλειοψηφία τής Βουλής, ή μειοψηφία τής Γερουσίας, ό Ύπουργικός περιοδικός τύπος, όλοι έν γένει οι ύποστηρίζοντες τήν Κυβέρνησιν, οι φίλοι των καθεσώτων, τής τάξεως και τής ήσυχίας. Ταύτα φωνασι καθ' έκάστην ή αντιπολίτευσις και ό περιοδικός τύπος της, ταύτα διακηρύττουσ άκαταπαύτως εις τον λαόν οι άπόστολοι και οι θιασώται της, δια να έμπνεύσωσιν εις αυτόν μέτος κατά τής έξουσίας και κατ' αυτού του έρου προσώπου του σέδραου Βασιλέως μας, όστις ως πολλάκις είπομεν είναι ό τύπος ή ό ύπογραμμός τής άρετής και τής καλής πίστεως. Άλλ' οι τά ταιούτα διακηρύττοντες λυμεώνες και καταστροφεϊς τής πατρίδος δέν ληγουσ ταύτοχρόνως τίνος μέσου χρήσις θέλει γίνει δια να επιτύχωσι του σκοπού των οι τó σύνταγμα έπιβουλεύμενοι.

Άφού τó καθιερωθέν Σύνταγμα μας άνεγνωρίσθη και ένεκρίθη υπό πασών των προστατριών τής Ελλάδος δύνάμεων, δέν δύναται πλέον να γίνη κάμμία μεταβρύθμισις εις αυτό χωρίς να συγκαλεσθ ή νέα έθνική σύνοδος, Άφού δε ή Αγγλία δέν τó έπιβουλεύεται, κατά τήν αντιπολίτευσιν, ή δε Ρωσία έχει μέγα συμφέρον εις τήν διατήρησιν του άρθρου 40. αυτού, δύναται ποτέ να ύποτεθ ή ότι ή φιλελευθέρα και φιλελλην Γαλλία συνεινοηθείσ μετ' των δυνάμεων τής Γερμανίας, αι ύποκει δέν απέκτεισαν πώ-

ποτε δικαίωμα του να επέμβαινωσιν εις τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος, ἐπιβουλεύεται τὸ συνταγματικὸν πολίτευμά μας, πολίτευμα, τὸ ὁποῖον καὶ ἄλλοτε εἶπομεν συσφίγγει μᾶλλον παρὰ τὴν θρησκείαν τοὺς μεταξὺ τῶν ἔθνῶν δεσμούς; Καὶ ἂν τοῦτο ὑποθεθῆ, εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ ὑπερισχύσῃ ἡ θέλησις τῆς Γαλλίας ἐναντίον τῆς θελήσεως τῶν λοιπῶν δύο συμμάχων δυνάμεων; Ἄλλ' ὑποθέτουτες τὸ ἐναντίον, εἶναι δυνατόν ποτὲ νὰ πιστεύσωμεν ὅτι οἱ ὑπουργοὶ μας, τῶν ὁποίων ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ συνίσταται εἰς τὸ σύνταγμα, καὶ οἱ ἐκλεκτώτεροι τοῦ ἔθνους, οὔτινες τοὺς ὑποστηρίζουν, συνώμασαν διὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ συντάγματος, καὶ ὅτι πρόμαχος καὶ προστάτης αὐτοῦ εἶναι ἡ ἀντιπολίτευσις, ἣτις ὁσάκις ἔγινε λόγος περὶ συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἐγνωμοδότησε κατ' αὐτοῦ καὶ ἀπειράθη νὰ τὸ καταστρέψῃ ὅτε κατεῖχε τὴν ἐξουσίαν διὰ τῆς ἐπεμβάσεώς της εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς; Δύναται, λέγομεν, πῶποτε νὰ ὑποθεθῆ ὅτι προστάτης καὶ πρόμαχος τοῦ συντάγματος εἶναι ἡ ἀντιπολίτευσις, ἣτις μετεχειρίσθη πᾶν θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον μέσον διὰ νὰ προκαλέσῃ ξενικὴν εἰς τὰ πράγματά μας ἐπέμβασι, ἡ ὁποία ἤθελε τὸ καταστρέψῃ ἀναυτὴρῆτως;

Ἄν ἐπιβουλεύεται τις τὸ συνταγματικὸν πολίτευμά μας, εἶναι ἡ ἀντιπολίτευσις, καὶ τοῦτο θέλομεν ἐπσχοληθῆ νὰ καταστήσωμεν πρόδηλον.

Ἄν ἡ Ἑλλάς ἐντελῶς ἡσυχάζῃ, ἡ Κυβέρνησις μας ὑποστηρίζομένη παρὰ πάντων καταστῆ ἰσχυρὰ καὶ ἀξιοσεβαστος, ἐκλείψῃ ἡ ἀναρχία καὶ οἱ νόμοι λάθωσι τὴν προτέραν ἰσχύν των, καὶ ἂν ἐκλείψῃ ὡσαύτως πᾶς κίνδυνος ἐμφυλίου πολέμου, ἂν κατευνασθῶσι τὰ ἄγρια τῆς ἀντιπολιτεύσεως πάθη καὶ πύση ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι πολεμία κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τῶν καθιστώτων καὶ κατ' αὐτῆς τῆς πατρίδος, καὶ περιορισθῆ εἰς στενὸν κύκλον ἀντιπολιτεύσεως συνταγματικῆς, λογικῆς καὶ ἠθικῆς, ἔχει ἐρωτῶμεν δικαίωμα κάμμία Εὐρωπαϊκῆ δύναμις νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰ ἐσωτερικά μας πράγματα, καὶ νὰ καταργήσῃ ἰδίως τὸ πολίτευμά μας τὸ ὁποῖον ἐνέκρινεν ἅπαξ καὶ ἐπεκύρωσεν; Ἄν δὲ ἀπεναντίας ἐξακολουθούσα ἡ ἀντιπολίτευσις τὸ πολέμιον καὶ καταστρεπτικὸν σύστημά της δυνήθῃ, ὃ μὴ γένοιτο, ν' ἀνάψῃ τὴν φλόγα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, καὶ ὡς ἐκ τούτου δοθῆ δικαία καὶ εὐλογος ἀφορμὴ ξενικῆς τινὸς ἐπεμβάσεως, τρέχει ἐρωτῶμεν, τότε κίνδυνον καταργήσεως καὶ καταστροφῆς τὸ συνταγματικὸν μας πολίτευμα; Ἀναυτὴρῆτως ναί; καὶ ἰδοὺ ἀριδῆλως ἀποδεδειγμένον ὅτι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰ καθιστώτα, καὶ οἱ παντοτρόπως ταραττοντες τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου εἶναι οἱ ἐπιβουλεύεμενοι ὄχι μόνον τὸ συνταγματικὸν πολίτευμά μας, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν αὐτονομίαν, τὴν εὐμερίαν καὶ τὸ ὑψηλὸν τῆς πατρίδος μας μέλλον· οἱ δὲ τὴν Κυβέρνησιν ὡσαύτῃ ὑποστηρίζοντες εἶναι εἰλικρινεῖς φίλοι καὶ τοῦ συντάγματος καὶ τῆς ἔθνικῆς μας εὐδαιμονίας καὶ δόξης.

Ἄφου κωτεκρίθη περικῶς ἀπὸ ὅλους τοὺς τιμίους καὶ ἐναρέτους κατοίκους τῆς πρωτεύουσῆς μας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν τὸ εἰς Γαλλικὴν γλῶσσαν ἐκδοθὲν ἐσχάτως φυλλάδιον ὑπὸ τὸν τίτλον « Δύο λέξεις πρὸς τὸν κύριον Δουβεργιέρον Δέ Ὁράννε » θεωρηθὲν παρὰ πάντων ὡς αἰσχρότατος καὶ ἀνάξιστατος λίβελλος, ἤρχισε νὰ τὸ θεωρῆ ὡς νόθον τέκνον της καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία μήτηρ του ἡ ἀντιπολίτευσις, καὶ νὰ τὸ ἀποστρέφεται, διότι συνησθάνθη ὅτι καὶ τοῦτο θέλει χρησιμεύσει ὡς μέσον κατακρίσεώς της εἰς τὸν ἔξω κόσμον.

Ἄν ἐγνώριζεν ἡ ἀντιπολίτευσις πόσον χάνει ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης δι' αὐτῶν τῶν ἀξιοκατακρίτων μέσων τὰ ὁποία βλάπτει εἰς ἐνέργειαν, ἤθελε παύσει πρὸ καιροῦ ἀπὸ τοῦ νὰ λαμβάνῃ βοηθούς της τὸ ψεῦδος, τὰς βλασφημίας καὶ τὰς συκοφαντίας.

Μετὰφρασις ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μηνύτορος.

Ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἔπαυσεν εἰσεῖν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιβίβῃ ὅτι θέλει δυνήθῃ νὰ περιπλέξῃ τὸ Διβάδιον μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀπεναντίας ἐξακολουθεῖ πάντοτε, κατὰ τὰς ὁποίας ἔχομεν θετικὰς πληροφορίας, νὰ ἐφαρμώζῃ τὸ σχέδιον τὸ ὁποῖον κατεδείξαμεν εἰς τὸ κοινόν· γνωρίζομεν μάλιστα ἀπὸ βεβαίαν πηγὴν ὅτι ἐνεργοῦν μὲ δραστηριότητα νὰ ἐμψυχώσωσι τὴν ληστείαν εἰς τὰ μεθόρια, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προσδιωρίσθησαν σημαντικαὶ ποσότητες, περὶ ὧν σιωπῶμεν πρὸς τὸ παρόν. Πληροφορίαι τῶν ὁποίων ἡ ἀκριβεία δὲν ἀφίνει οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν μᾶς φωτίζουν ὅτι ἔλαβον χώραν ἀπόπειρα πρὸς διοργανισμὸν ληστρικῶν συμμοριῶν, τὰς ὁποίας εἶχον διασκορπίσει τὰ τοῦ ὑπουργείου μέτρα, διὰ νὰ ἐπιπέσωσιν ἐπὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ ἐδάφους· ἐδόθησαν εἰς αὐτὰς ὑποσχέσεις περὶ χρημάτων καὶ συνδρομῶν, καὶ καθόσον πληροφοροῦμεθα διεφθάρησαν τινές. Περιετὸν νομίζομεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ ἐξουσία ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι κινήματά των, καὶ τοὺς ἐπιδεικνύει εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν εἰς τὰς ὑμέρους ἐπαρχίας Ὄθωμανικῶν ἀρχῶν, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει ματαιώσει τὰ κινήματά των, ὡς ἐματαιώσεν ὅλα τὰ προηγούμενα, καὶ θέλει παραλύσει ὅλας ταύτας τὰς σπευδρίας των, εἰς τρόπον ὥστε δὲν θέλει συμβῆ μηδὲν σοβαρὸν. Ἐπιθυμοῦμεν ὁμῶς νὰ πληροφορηθῆται καὶ τὸ Διβάδιον περὶ τῶν ἀποπειρῶν τὰς ὁποίας δὲν θέλουν λείψει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνεργήσωσι, διὰ νὰ ἐρεθίσωσι τὴν δασαρέσκεϊαν, τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὸ εὐερέμιστόν του, ἀφου ἐπέτυχον νὰ τὸ ὑποχρέωσιν νὰ ἐξηγηθῆ ὅτι ἐθεώρει τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὡς ὑπόλογον διὰ πᾶσαν ληστείαν πραχθεῖσα εἰς τὸ πλῆσιον τῶν μεθορίων ἔδαφος του. Τὸ Διβάδιον ἂς προσέξῃ καθόσον ἀφορᾷ τὸ ἀντικείμενόν τοῦτο, χωρὶς νὰ ἀμφιβάλλῃ ὅτι εἰς τὴν περιστάσει ταύτην χρησιμεύει ὡς ὄργανον ἀπεχθόους μηχανορραφίας. Κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν μεθορίων, δεκαπέντε χιλιάδες ἄνθρωποι δὲν ἐπαρκοῦν νὰ τὰ φυλάττωσιν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δίδωσι λόγον ὅτι δὲν θέλουν ὑπερπηδηθῶσιν ἀπὸ ληστὰς, ἔχοντας χίλια μέτρα νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἐνεργητικώτεραν ἐπιτήρησιν· καθότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὰ δάση, τὰ στενά καὶ αἱ κοιλάδες τῶν ὄρεων τῶν διαχωρίζοντων τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν Τουρκίαν προσφέρουν εἰς αὐτοὺς ἀκαταμάχητα καταφύγια, ἐξ ὧν καθίσταται εὐκόλον εἰς αὐτοὺς νὰ κατασκοπεύωσι τὴν κατάλληλον στιγμήν διὰ νὰ ἐπιπίπτωσιν αἰφνιδίως κατὰ χωρίου τινος ἢ κατὰ διαδοτῶν, δύνανται προσέει οἱ κακούργοι οὗτοι νὰ καταφύγῃ καὶ εἰς μίαν ἄλλην μεθόδον. Τί συνέθη πρότινον ἡμερῶν; Μία δωδεκάς ἀνθρώπων συνδιεδουλεύθησαν, καὶ ἐπὶ προφάσει ἰδιαιτέρων τῶν ὑποθέσεων ἐφωδιάζθησαν εἰς διαφόρους δήμους μὲ διαβατήρια διὰ τὴν Θεσσαλίαν καὶ ἀνεχώρησαν κεχωρισμένως· ἀφου δὲ διέβησαν τὰ μεθόρια συνηπαντήθησαν εἰς τόπον ὑπ' αὐτῶν προσδιωρισμένον, καὶ ἐφάνησαν αἰφνης εἰς τὴν Τουρκίαν ἀποτελοῦντες συμμορίαν κλεπτῶν· Ἡ περίστασις αὕτη ἐρωτῶμεν, δύνανται νὰ χαρακτηρηθῆ ὡς συμβάν πολιτικόν, ὡς παραβίασις τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας εἰρήνης, καὶ ὡς εἰσβολὴ ἐπὶ τοῦ Ὄθωμανικοῦ ἐδάφους, περὶ ἧς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶναι ὑπόλογος; Τούτου δὲ δοθέντος, δὲν θέλει μένει ἄλλο τι εἰμὴ τὸ νὰ ἐτοιμασθῶμεν εἰς πόλεμον. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν θέλει δυνήθῃ πῶποτε, ἕνεκα τοῦ σχηματισμοῦ τῶν μεθορίων, τοῦ ὀλίγου ἀριθμοῦ τῶν στρατιωτῶν τοὺς ὁποίους δύναται νὰ ἔχῃ αὐτόθι τοποθετημένους ὡς διαρκῆ φυλακὴν, ἕνεκα, τέλος, τῶν εὐκολιῶν τὰς ὁποίας οἱ παρὶ ἀτομικῆς ἐλευθερίας νόμοι μας χορηγοῦν εἰς τὸν ὅστις ἤθελε θαλήσει νὰ ἐξαπατήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς ἐξουσίας, νὰ ἐγγυηθῆ ὅτι δὲν θέλει συμβῆ ἐν ἀγνοίᾳ της κάμμία ληστεία ἐπὶ τοῦ Ὄθωμανικοῦ ἐδάφους.

Ἐπὶ τέλους εἶναι παράδοξον τὸ νὰ γίνονται σήμερον ἱτοιαῦται ἀπαιτήσεις. Διὰ τὴν ἡ ληστεία εἶχε χαρακτηρηθῆ ἐπαναστατικὸν καὶ ἦτο πραγματικῶς ἐπίφοβος· ὅτε συμμορίαι ἐκ πενήτηκοντα, ὀγδοήκοντα, ἑκατὸν, διακοσίων καὶ μέχρι τῶν τριακοσίων κλεπτῶν περιεφέροντο μὲ ἀναπεπταμένας σημαίας λεηλατοῦσαι ὅτε μὲν τὰς Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας, ὅτε δὲ τὰς Τουρκικὰς, δὲν ἐφρόντιζε διόλου ἡ ὀθωμανικὴ πόρτα νὰ κατηγορῆ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅτι κακῶς ἐπιτηρεῖ ἐπὶ τῆς διατηρήσεως τῆς τῶν μεθορίων ἀσφαλείας, καὶ σήμερον ἐνῶ ἡ ληστεία κατετροπώθη καὶ μόλις πράττονται κατὰ διαστήματα τινὰ δειλὰ ἀπόπειραι, ὡφελῆται ἀπὸ τὴν τυχαίαν ἐμφάνισιν εἰς τὴν Ἡπειροῦν ἢ τὴν Θεσσαλίαν μεμονομένων τινῶν κακούργων, καὶ κατηγορεῖ τὴν Ἑλλάδα ὡς ἐνόπως παραβιάζουσαν τὸ ἔδαφός της; Εἶναι παράδοξον, λέγομεν, τοῦτο, καὶ κατὰ ἀλήθειαν δὲν θεωροῦμεν ἀναγκαῖον ν' ἀντιτάξωμεν λόγους εἰς τοιαύτην ἀξίωσιν. Εἶπομεν δὲ καὶ ἐπαναλέγομεν ὅτι δὲν πρόκειται ἤδη περὶ ἀκεραιότητος τοῦ ὀθωμανικοῦ ἐδάφους. Ἡ ἀκεραιότης αὕτη δὲν τρέχει οὐδένα κίνδυνον. Ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ Διβαδίου ἀπατάται καὶ ἡ εὐπιστία του ἐκπλήττεται. Πρόκειται μᾶλλον πρόβησις περιπλοκῆς κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὑπουργείου· Ἄφου ἀπέτυχον ἐνώπιον τῆς ἀμετατρέπτου ἀγάπης τοῦ ἔθνους πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν, ἐξήτησαν ἐπικουρίαν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἠβέλθησαν δηλαδὴ νὰ προκαλέσωσι Τουρκοελληνικὰς ἀντιζηλίαις, καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἐπιτύχωσιν. Ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἡ Ὄθωμανικὴ Πόρτα ἐδήλωσεν, ὅτι ἐθεώρει τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὡς ὑπεύθυνον διὰ τὴν παραμικρὰν ἐπιβουλήν κατὰ τῶν πλῆσιον τῶν Ἑλληνικῶν μεθορίων κατοικούντων καὶ κατὰ τῶν ἰδιοκτησιῶν των, ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπέτυχε σημαντικὸν ἀποτέλεσμα, καὶ ἤδη καταγίνεται νὰ ὡφεληθῆ ἀπὸ τὰς συνεπείας του. Θέλει εἶσθαι δυνατόν εἰς αὐτὴν διὰ χρημάτων (διότι θεωροῦμεν ὅτι κάμμία θυσία διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τοὺς σκοπούς της δὲν φαίνεται εἰς αὐτὴν ἀρκετὰ μεγάλη), θέλει εἶσθαι, λέγομεν, δυνατόν εἰς αὐτὴν νὰ στρατολογήσῃ κακούργους τινας, καὶ νὰ τοὺς ρίψῃ ἐπὶ τοῦ Ὄθωμανικοῦ ἐδάφους· σύμφωνα δὲ μὲ τοὺς φοβερισμοὺς τοὺς ὁποίους αὕτη ἡ ἰδία ἐνήργησε νὰ διαδοθῶσιν, ἡ Ὄθωμανικὴ Πόρτα θέλει διατάξῃ νὰ προχωρήσωσιν εἰς τὰ μεθόρια τὰ στρατεύματά της, τὸ αὐτὸ θέλει πράξῃ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐκ μέρους της, καὶ ἰδοὺ ἐκ νέου ἀντιπαραταταγμένοι ὁ Ἰσλαμισμὸς καὶ ὁ Χριστιανισμὸς, μεταξὺ δὲ τῆς κινήσεως ταύτης δύναται νὰ κλονισθῆ τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Κωλέττου καὶ Μεταξά καὶ νὰ καταστραφῆ, ὃ δὲ Μαυροκορδάτος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ πράγματα. Ἰδοὺ τι ἐλπίζουν, καὶ ἐνοεῖται ὅτι ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι θέλουν προκαλέσει τὴν καταγίγδα θεωροῦν ἑαυτοὺς ἀρκετὰ ἱκανοὺς καὶ ἰσχυροὺς διὰ νὰ τὴν κατευνασῶσιν εἰς μίαν στιγμήν· ἀλλ' ἡμεῖς εἴμεθα πολὺ μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ συμφωνήσωμεν εἰς ὅλα ταῦτα, καθότι ἀφου ἅπαξ διαταραχθῆ ἡ εἰρήνη, δὲν ἐξεύρωμεν τίς εἶναι ἡ χεῖρ ἢ ἀρκούντως ἰσχυρὰ διὰ νὰ τὴν στερεώσῃ.

Ἐν τούτοις ἂς μὴν πιστεύσωσιν ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο σπουδαίως φοβούμεθα. Ὅχι. Δὲν νομίζομεν διόλου ὅτι τὰ συμφέροντα τοῦ Μαυροκορδατικοῦ κόμματος δύνανται τέλος πάντων ν' ἀντισταθμισῶσι μὲ τὰ συμφέροντα ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ ἐάν ἐνδιατριβώμεν ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τὰ ὁποία ἐδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ ἡ διάρρηξις τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας εὐνοϊκῶν σχέσεων, τοῦτο πράττομεν μόνον διὰ ν' ἀποδείξωμεν μὲ χρι τίνος βλαμ.οῦ δύνανται νὰ μεγαλυθῶσι καὶ νὰ τυφλωθῶσι τὰ πάθη τοῦ Μαυροκορδατικοῦ κόμματος. Καθόσον ὁμῶς ἀφορᾷ τὸ Διβάδιον δὲν ἀμφιβάλλομεν διόλου, μετὰ τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας ἐλάδομεν ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι θέλει ἐπανέλθει ἐντελῶς ἀπὸ τὸ λάθος εἰς τὸ ὁποῖον πιθανόν τὸ ἔσυρον ψευδεῖς πληροφοροῦται. Τὸ Διβάδιον θέλει κατανοήσῃ ὅτι γενόμενον ὄργανον μίας

Μικροκορδατικής σκευής, έναγκαλιζέται εριδα δλος
διδλου ξένην εις τὰ συμφέροντά της αυτοκρατορίας, τὰ
δποικ επιτάτουν εις αυτό νυν πρ' άλλοτε ποτε να
μην επιβάλη κένεν πρόσκομμα εις την παγίωσιν της
ταξίως και της ήσυχίας εν τῇ 'Ελλάδι,

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Πληροφρούμεθα μετά θετικότητος, ότι η μόνη παρηγο-
ρία ηεις εμεινεν εις την αντιπολίτευσιν, αφού απελπίσθη
πλέον περι της πτώσεως του ύπουργείου, είναι η επίοιθη-
σις της περι της ξενικῆς επεμβάσεως, την όποιαν θεωρεί
ως αναπόφευκτον, και προτιμά να ιδῆ μάλλον κυβερνωμέ-
νην την πατρίδα από ξένους, παρά να διευθύνωσι την τύ-
χην της οί νυν ύπουργοί.

Ας κρίνη τώρα το κοινόν της 'Ελλάδος περι των αίσ-
θημάτων της αντιπολιτεύσεως, και αν δύνανται ας μη
συμφωνήσῃ μεθ' ήμῶν ότι προτιμά την καταστροφήν του
συντάγματος και αυτήν την αυτονομίαν της πατρίδος αν
προτεθῇ, παρά να κάθηται απέναντι του Παραδείσου και
να θρηνηῇ διά τας ἀμαρτίας και την απερισκεψίαν της.

'Αλλ' οί 'Ελληνες είντινες έκαιμαν μυριάς θυσίας προς
ἀπόλαυσιν των πολυτίμων ελευθεριῶν των και διά να
κυβερνώνται αφ' έαυτών, δέν θέλουν ανεχθῆ να δώσωσιν
ἀφορμήν εις το να βωρηθῇ ἀναγκαία αὐτή ή ως ο Μισσίας
προσδοκώμενη υπό της αντιπολιτεύσεως ξενική επέμβα-
σις, οὔτε θέλουν ανεχθῆ να κυβερνηθῶσιν εκ νέου από ξένους,
και ν' ἀπολέσωσι τας εθνικὰς ελευθερίας και δια πλεο-
νεκτῆματα ἀπῆλαυσαν διά της καθιρώσεως του Συνταγ-
ματικῆ πολιτεύματος.

Προς τούς παραπονουμένους εναντίον της Κυβερνήσε-
ως διά τινος διορισμοῦ υπαλλήλων μη συμβιβασίμενας μή-
τε με την δικαιοσύνην ἀλλ' οὔτε με την πολιτικήν της,
νομιζόμεν ἀγκαλιόν να κάμωμεν την εξῆς παρατήρη-
σιν.

Συμφωνούν νομιζόμεν μεθ' ήμῶν οί παραπονούμενοι οὔτοι
δτι το κοινωνικόν μας σώμα πάσχει από βαρείαν ἀσθένει-
αν, και δμοιωσιν του κατά το στήθος πάσχοντος αν-
θρῶπινου σώματος. Καθώς λοιπόν δεαν το ανθρώπινον
σώμα πάσχει κατά το στήθος δια τὰ λοιπά μέλη αὐτοῦ
κατά συμπαθειαν πάσχουν, ο δε έκτερός επασχολεῖ δλην
την προσοχήν του εις το να θεραπεύσῃ το επικινδυνώτε-
στερον πάθος· τισυτοτρόπως πάσχοντος του κοινωνικῆ
σώματος μας κατά το στήθος, και συμπασχόντων κατά
φυσικήν και αναπόφευκτον συνέπειαν όλων των λοιπῶν με-
λῶν, η κυβέρνησις ηεις είναι ο ιατρός καταγίνεται ανεν-
δότης εις το να θεραπεύσῃ το σημαντικώτερον πάθος, διό
τι μετά την θεραπείαν αὐτοῦ θεραπεύονται εύκόλως δια
τά λοιπά. Οί παραπονούμενοι λοιπόν οφείλουν να έχωσιν υ
πομνήν η ελπιδά ότι μετά καιρόν θέλουν επανορθωθῆ δια
τά σφάλματα εις τὰ όποια υπέσπινται ηδη η Κυβέρνησις,
είτε εξ ἀγνοίας, είτε εξ ἄλλης διά τούς προεκτεθέντας λό-
λους προσοχῆς, είτε διότι ἀναγκάζεται να ενδιθῇ εις ἀπει-
τήσεις ανθρώπων, τούς όποιους η αντιπολίτευσις κατα-
σταίνει τολμηρούς.

Μολοντί δέν επιστεύσχαμεν κατ' αρχάς την φήμην,
ηεις είχε διαδοθῇ ενταῦθα περι της παύσεως του κυρίου
I. Λεκάτου από την προεδρείαν του Πτώτοδικείου μας,
η φήμη αὐτή ητον αρκετά βásiμος. Ο Λεκάτης λοιπόν
επαύθη και ο κύριος Ιωάννης Δοξαράς τον αντικατέ-
στησεν.

Αναδεχθῆς τὰ καθήκοντα της προεδρείας αὐτῆς ο κύ-
ριος I. Δοξαράς επροσκάλεσε τον Δικηγορικόν Σύλλο-
γον εις το δώματιον των διασεύσεων του Δικαστηρίου, και

δι' ενδς λογιδρίου το όποιον εξεφώνησεν ενώπιόν του τον ε-
βεδαίωσεν ότι θέλει θεωρεῖ δλους ανεξαιρέτως τούς δικη-
γόρους ως συναδελφούς του, ότι θέλει καταβάλλει πᾶσαν
προθυμίαν και κόπον διά την πρόοδον της υπηρεσίας και
υπερ της δικαίας και ἀμερολήπτου διανομῆς της δικαιο-
σύνης, ότι δε εύχεται να καταβάλῃ και ο Δικηγορικὸς σύλ-
λογος, προς τον σκοπόν τουτον, την αὐτήν προθυμίαν την
όποιαν πάντοτε κατέβαλε. Δέν ἀμφιβάλλομεν λοιπόν ότι
ο Κύριος Δοξαράς θέλει τηρήσει πιστῶς, ειλικρινῶς και με
θρησκευτικὴν εὐλάβειαν δια όσα υπεσχέθη διά του λογι-
δρίου του αὐτοῦ, και ἐλπίζομεν ότι υπό τοιούτους ἀγα-
θούς οίονους θέλει παύσει πλέον η πᾶσα μεταξύ δικαστῶν
τινων και δικηγόρων ἀναφυεῖσα πρό τινος καιροῦ δυσαρέ-
σκεια.

ΝΑΥ Π Λ Ι Ο Ν .

εξ ιδιαιτερας ἀλληλογραφίας της 16. Μαίου.

Πρό πέντε ημερῶν εύρέθη εξωθεν του γραφείου του πρώ-
του πεζικῆ τάγματος φάκελλος· εμπειριέων δύο επιστολάς,
την μὲν προς τον Διοικητήν του τάγματος A. Ροδίτην
και διευθυνομένην εξ ἄδου παρά του φιλέλληνος Γιακου
μούτζη, την δε προς τον Φρούραρχον Ναυπλίου 'Αλμείδα
και αὐτήν εξ ἄδου παρά του φιλέλληνος Σάμελ. Η πρώτη
εμπειριέει συμβουλὰς προς τον συνταγματάρχην A. Ροδί-
την να προφυλάττεται από τον επίβουλον 'Αλμείδα, όστις
προίθετο σκοπόν και συνώμοσε την καταστροφήν του Συν-
τάγματος, διά να διορισθῇ υπασπιστής της A. M. ότι
προς τον σκοπόν αὐτόν προπαρσκευάζει τούς αξιωματικούς
δειπνίζων αὐτούς, και ότι έχει συνεργόν τον αντισυνταγμα-
τάρχην 'Ανάργυρον και τον υπομοίραρχον Παπαδόπουλον
της χωροφυλακῆς· η δε δευτέρα εμπειριέει προτροπὴς τι-
νὰς προς τον 'Αλμείδα, ότι δε δλους τούς ανωτέρους σκο-
πούς, του τούς όποιους επληροφόρηθη ο γραφῶν από τούς
αξιωματικούς των B. Γαλλικῶν πλοίων (τὰ όποια πρό
όλιγων ημερῶν εξεπλευσαν εντεῦθεν) να ἦναι προσεκτικός
και να μεταμεληθῇ μεταβαλλόμενος από έχθρὸς του συν-
τάγματος εις συνταγματικόν, ἄλλως εν περιπτώσει θέλει
σφαγῆ αὐτός, η συζυγὸς και το μονογενές τέκνον του.

Η σκηνη αὐτῆ δεξ συνενοήσεως του φρουράρχου μετά
του Διοικητοῦ του τάγματος εμεινεν εν τῷ κρυπτῷ (κατ'
αἴτησιν του δευτέρου) διά ν' ἀνακαλύψουν την αὐτοειρ-
γόν, μη εύρέθεντος δε, μετά τέσσαρας ημέρας καθυπεβλή-
θησαν αἱ επιστολαί εις το ύπουργειον, αιτήσαντος ταυτο-
χρόνως του Διοικητοῦ του τάγματος και την εντεῦθεν
μετάθεσιν του. Οί φρόνιμοι κρίνουν ότι το ἀποτέλεσμα
θέλει εἶσθαι δυσάρεστον.

'Απαντες οί αξιωματικοί της φρουρᾶς ἀπεδοκίμασαν
επισήμως την πράξιν ταύτην, και εκήρυξαν τον άγνωστον
εἰσέτι αὐτοειργόν ἄτιμον κτλ.

ΑΘΗΝΑΙ.

('Εξ ιδιαιτερας ἀλληλογραφίας της 18. Μαίου).

Χθές επί τέλους επαρουσίασεν ο κύριος Πρωθυπουργὸς
εις την Βουλήν αξιόλογα νομοσχέδια, ηγουν τον προϋπο-
λογισμόν, το περι καταστατικῆς της Ιερᾶς συνόδου, το περι
δημοτικῶν διαφόρων και το περι ληστείας. Το τελευταί-
ον τουτον ητον ἀπολύτως ἀναγκαίον, και το ύπουργειον
ανεγνώρισε την ἀνάγκην τοιούτου εξαιρετικῆ νόμου,
διότι αφού υπάρχει τοιούτος κατά της πειρατείας, πολὺ
περισσότερον ητον ἀνάγκη να υπάρξῃ και κατά της
ληστείας, ηεις μαστίζει πρότερος καιροῦ την 'Ελλάδα.
Το νομοσχέδιον αὐτό είναι πολὺ εύστόχως προσηρμω-
σένον προς περιστολήν της ληστείας, και ἀποδεικνύει
τρανώτατα πόσον ψευθεῖς είναι αἱ κατά του ύπουργείου
δικασπειρόμενα φήμαι, περι του ότι υποθάλλει δῆθεν την
ληστείαν, η ἀδιαφορεῖ διά την καταστροφήν της.

Εἰς τον προϋπολογισμόν υπάρχει καταχωρημένη μι-
σθοδοσία δώδεκα νέων Γερουσιαστῶν, και εντεῦθεν κα-
θίσταται πρόδηλον ότι σκοπεύει το ύπουργειον ν' αὐξήσῃ
τον ἀριθμόν αὐτῶν των κυρίων πατέρων του ἔθνους.

Και ενταῦθα και εις όλας τὰς επαρχίας του κρά-
τους υπάρχει ἄκρα ήσυχία, η δε μεταξύ Καλλέργη και
Γρίβα εἰς θέλει τελειώσῃ ἴσως διά μονομαχίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Το 'Ελληνικόν ζήτημα φαίνεται ότι ἀπόλεσεν δλην
σχεδόν την βαρύτητα του, καθότι οί ειδήσεις αἱ όποιαί
εἴφθασαν εσχάτως εκ των όμώρων επαρχιῶν είναι όλιγώ-
τερον ἀνήσυχοι. Μεταξύ των προσώπων τὰ όποια είχαν
συλληφθῆ εις την Ρουμελίαν ἀπελύθησαν οί όλιγώτερον
ενοχοποιημένοι, εκείνοι δηλαδή τούς όποιους δέν εβάρυνον
ἀρκέται ἀποδείξεις· εξ ἄλλου μέρους δε τὰ όνόματα των
δύο ἀπεσταλμένων εις την Λάρισσαν ἀρκοῦντως ἀπει-
κνύουν τὰς συμβιβαστικὰς της Πόρτας διαθέσεις. 'Εξ
αὐτῶν ο Σεβικ Βέης διέτριψε πολλά ἔτη εν Βιέννη ως
γραμματεὺς της 'Οθωμανικῆς Πρεσβείας, ο δε 'Αδνι Πασ-
σᾶς είναι εις εκ των μάλλον διακρινόμενων αξιωματικῶν
του στρατοῦ, όστις εσυνόδευσε τον Ναμικ Πασσᾶν εις
την εν Δουδίνῳ έκτατον ἀποστολήν του.

('Εκ της 'Ηχους της 'Ανατολῆς).

— Οί εν Κωνσταντινουπόλει προσκληθέντες προσετώτες
των Μουσουλμανῶν και των Χριστιανῶν διά να φωτί-
σωσι την Κυβέρνησιν περι των καταλληλοτέρων μέτρων
προς βελτίωσιν της καταστάσεως των επαρχιῶν είχαν
ἀπεπερατώσει τὰς ἐργασίας των, και την παρελθούσαν ε-
βδομάδα ἐμελλον ν' ἀναχωρήσωσι διά τὰς επαρχίας των·
προσεκλήθησαν δε εις τελευταίαν σύνοδον, εις ἣν παρευ-
ρέθη και η A. Γ· ο Σουλτάνος, όπου ο Σουλεϊμάν Πασ-
σᾶς εξεφώνησε λόγον, δι οὔ εβεδαίωσῃ αὐτοῦς περι της
ἐξκολουθήσεως των ευνοϊκῶν σκοπῶν του Σουλτάνου,
περι του ζήλου και των προσπαθειῶν όλων των ανωτέρων
υπαλλήλων, και περι των φροντιδῶν και της προσοχῆς
των εις τὰς επαρχίας ὀρχόντων, προς εκτέλεσιν των μέ-
τρων, όσα ηδη ἀπεφασίσθη να βληθῶσιν εις ἐνέργειαν υ-
περ της βελτιώσεως της καταστάσεως των λαῶν προ-
σθέσας ότι εις δια ταῦτα ἀπαιτεῖται και η ειλικρινὴς
συνδρομὴ αὐτῶν των από τὰς επαρχίας ἀπεσταλμένων
και των λοιπῶν προσετιώτων, και ηέντελής σύμψνοια με-
ταξύ αὐτῶν και των υπαλλήλων της Κυβερνήσεως.

— Ο ἐμφύλιος πόλεμος κατασταίνεται καταστρεπτικώτε-
ρος από ημέραν εις ημέραν εν τῇ Συρίῳ. 'Ακατάπαυστοι
αἱματοχυσίαι και ἀποτεφρώσεις των πόλεων και των γω-
ρίων επκπειλοῦν την καταστροφήν αὐτοῦ του δυστυχῆς
τόπου. 'Αλλ' εν τούτοις λίαν δυσάρεστος κατέστη η τύ-
χη των Χριστιανῶν κατοίκων του Διδάνου, διότι δέν
έχουν μόνον τούς Δρούσους έχθρούς των, ἀλλά και αὐτούς
τούς οθωμανούς, οἵτινες εις τοιαύτας περιστάσεις εμπνέου-
ται από καταστρεπτικόν κατά των Χριστιανῶν αἰσθημα
και συμμαχοῦν πάντοτε μετά των έχθρῶν των.

Εἶναι καιρός να συναισθανθῇ η χριστιανική και φι-
λάνθρωπος Εὐρώπη, ότι είναι αἰσχος πλέον εις αὐτήν
παντοδύναμον οὔσαν να θεωρῆ με ἀναληγσίαν, κατά τον
ΙΘ. αἰῶνα, ἐκχυνόμενον ἀπηνῶς από βαρβάρων χείρας
χριστιανικόν αἷμα, καταδιωκομένην την θρησκείαν του
Χριστοῦ, και καταπατούμενον από ἀσεβῶν πόδας το θεῖον
και ιερὸν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον.

Περίεργον ἄκουσμα.

Λίγεται ως βέβαιον ενταῦθα ότι ο Διοικητής της Χί-
ου ενεργῶν σύμφωνα με τὰς συνταγματικὰς αρχάς, τὰς ό-
ποιας φαίνεται ότι παρεδίδεται ηδη η 'Οθωμανική Κυ-
βέρνησις, ἀνοίγει και ἀναγιώσκει πρότερον διας τὰς ε-
πιστολάς τὰς εκ της 'Ελλάδος εκείσε πεμπομένους, επο-
μείων δε τὰς σφραγίζει και διανέμει εξ αὐτῶν εις οὓς δι-
ευθύνονται όσας ηήλεον εύρεστείσθαι. Τοῦτο είναι αξι-
όλογος ἀσφάλεια του μυστικῆ της ἀλληλογραφίας.

Ο

Επί της Πτωχεύσεως του Μιχαήλ Χ.
'Ασλάν Εισηγητής.

Έχων υπ' όψιν το άρθρον 476. του
'Εμπορικού Νόμου.

Προσκαλεί άπαντας τους δανειστάς του
πτωχεύσαντος Μιχαήλ Χ. 'Ασλάν να έμφα-
νισθούν εις το κατάστημα των ένταύθα Πρω-
τοδικών και ένώπιον του ύποφαινομένου Είση-
γητού την πρώτην 'Ιουνίου 1845 ήμέραν Πα-
ρασκευήν την δευτέραν ώραν Μ. Μ. διά να έγ-
χειρίσων τον από το άρθ. 480. του 'Εμπο-
ρικού Νόμου τριπλούν κατάλογον των κατ' αυ-
τους έκανών προς εκπλήρωσιν των έργων του
προσωρινού επί της προκειμένης πτωχεύσεως.

Παραγγέλλεται δ Κλητήρ Γ. 'Αντωνιάδης
να τοιχοκολλητή την παρούσαν πρόσκλησιν
μας εις τα παρά του νόμου διαταχθέντα μέρη
και αντίγραφον αυτής να έγχειρήσων εις τον συν-
τάκτην της ένταύθα εκδομένης εφημερίδος δ
'Ερμής διά να καταχωρηθή εις το προσεχές
φύλλον του.

'Εν Σύρω, την 24. Μαΐου 1845.

δ Εισηγητής

'Α θ α ν ά σ ι ο ς Ζ ω ν τ α ν ό ς.

διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

'Εν Σύρω την 25 Μαΐου 1845.

δ Κλητήρ των εν Σύρω

Πρωτοδικών

Γ. 'Αντωνιάδης.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Την 12 του ένιστώτος μηνός άπεβίωσεν έν-
ταύθα μετά τετραήμερον σχεδόν ασθένειαν ο
ένάρετος συμπολίτης μας Νικόλαος Δήμου με-
ταξουργός, Σμυρναίος προσβληθείς από το θα-
νατηροπον έρυθρούν εξάνθημα. Τον μακαρίτην
πευτον έθρήνησαν άπαντες οι συγγενείς και φί-
λοι του δια τον πρόωρον θάνατον 'αυτου' πρό
πάντων δέ αι δυστυχείς μήτηρ του μετά των
λοιπων τέκνων της και ή ένάρετος σύζυγός του
μέ άπαρηγόρητον θλίψιν και δόδυνν έπιον το
πικρόν του θανάτου του ποτήριον.

Αιώνια σου ή μνήμη ένάρετε Νικόλαε'

Γαίαν έχεις έλαφράν. ι'

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

'Αριθ. 648.

Δευτέρα

Καταχώρησις.

δ Κλητήρ των εν Σύρω Πρωτοδικών
ένεργών παρά τῷ Ειρηνοδικείῳ
τῆς 'Ανδρου Κορθίου Δηλοποιεῖ

Ότι προς εκτέλεσιν τῆς υπ' αριθ. 62 και
από 9 Φεβρουαρίου Ε. Ε. τελεσηδίκου άπο-
φάσεως των εν Σύρω Πρωτοδικών, και κατα-
συνέπειαν τῆς από 3 Μαΐου Ε. Ε. δοθείσης
μοι παραγγελίας και πληρεξουσιότητος παρά
του δαιώντος Κ. Διονυσίου Μπασταρδή κα-
τοίκου του χωρίου Κοχίλου του δήμου Κορθί-
ου εκτίθενται εις πλειστηριασμόν εις την άγο-
ράν του δήμου Κορθίου έξωθεν του Καφρνείου
του Νικολάου Σκουρόγλου, και ένώπιον του Εί-
ρηνοδίκου Κορθίου ή του Παρέδρου του Είρη-
νοδικείου Κορθίου τα κατασχεθέντα άκίνητα
κτήματα του όφειλέτου Γεωργίου Γασπαρή, ως
φαίνονται ακριβώς περιγεγραμμένα εις την υπ'
αριθ. 647 και από 5 Μαΐου ε.ε. έκθεσιν αναγκα-
στικῆς κατασχέσεως, ένεργηθείσης παρ' έμου
του Κλητήρος δια την έξόφλησιν δραχμῶν τρι-
ακοσίων ογδοήκοντα έπτά αριθ. 387 και των
έξόδων τῆς εκτελέσεως, είδοποιούνται όσοι έπι-
θυμούν να γίνωσιν άγορασταί, να παρευρεθῶ-
σιν εις τον άνωτέρω προσδιορισμένον δια την
δημοπρασίαν τόπον.

Ο πλειστηριασμός των είρημένων κτημάτων
άρχεται από σήμερα και τελειώνει την δεκά-
την 'Ιουνίου Ε. Ε. ήμέραν Κυριακήν από
την 9 ώραν μέχρι τῆς 11 Π. Μ.

Πρώτη προσφορά θέλει χρησιμεύσει ή παρά
του καταδιώκοντος δανειστού προσφερθείσα δρ-
πεντακοσίας αριθ. 500 ή δέ κατακύρωσις θέ-
λει γίνει εις τον τα πλείονα προσφέροντα τρία
λεπτά τῆς ώρας μετά την τελευταίαν προσφο-
ραν διδομένου του σημείου δια σκηπανίου ή κώ-
δωνος, κατά την έννοιαν του άρθρου 974. τῆς
Πολιτικῆς Δικονομίας.

Η πώλησις γίνεται με μετρητά επί χειρας,
τά δέ κτήματα παραδίδονται άμέσως προς
τον άγοραστήν κατά τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς
Δικονομίας.

'Αντίγραφο τῆς παρούσης δηλώσεως μετά
τῆς προσηρημένης έκθέσεως τῆς αναγκαστι-
κῆς κατασχέσεως θέλουν τοιχοκολληθή εις τα
συνήθη μέρη τῆς αγοράς εις το Ειρηνοδικεῖον
εις την οίκίαν του όφειλέτου, εις το Ειρηνοδι-
κειον τῆς 'Ανδρου, και εις τα λοιπά μέρη κα-
θώς διατάττει ο Νόμος, θέλει δέ καταχωρηθῆ
δια τῆς εν Σύρω εκδομένης εφημερίδος δ 'Ερ-
μῆς.

'Εν Κορθίῳ την 5 Μαΐου 1845.

δ Κλητήρ

Μ. Καρμαάνος.

'Αριθ. 647.

Έκθεσις

'Αναγκαστικῆς Κατασχέσεως

Σήμερα την πέμπτην Μαΐου του χιλιοστού
δκατακοιστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου έτους
ήμέραν Σάββατον ώραν 10 Π. Μ. προς εκτέ-
λεσιν τῆς υπ' αριθ. 62 και από 9. Φεβρουα-
ρίου Ε. Ε. τελεσηδίκου άποφάσεως των εν Σύ-
ρω Πρωτοδικών, και κατά παραγγελίαν τῆς δο-

θείσης προς έμέ πληρεξουσιότητος τῆς από 3.
Μαΐου Ε. Ε. παρά του καταδιώκοντος Κ. Διο-
νυσίου Μπασταρδή κατοίκου του χωρίου Κο-
χίλου του Δήμου Κορθίου, τρηθέντων των δι-
ατάξεων των άρθρων 862 και 866. τῆς Πο-
λιτ. Δικονομίας ο ύποφαινόμενος Δικαστικῆς
Κλητήρ διατελών παρά τῷ Ειρηνοδικείῳ Κορ-
θίου τῆς 'Ανδρου, παραλαβών τον Δημαρχι-
κόν Πάριδ. του Δήμου Κορθίου Κ. 'Ιω. Δελα-
γραμμάτικα μετέβην μετ' αὐτοῦ εις την θέσιν
Γεαλίνου τῆς περιφερίας Κοχίλου του δήμου
Κορθίου επί παρουσίᾳ του καταδιώκοντος δά-
νειστοῦ, και δυνάμει τῆς μνηθείσης άποφάσε-
ως κατέσχον άναγκαστικῶς τα έπόμενα κτή-
ματα του όφειλέτου Γεωργίου Γασπαρή, διη-
ρημένα εις τμήματα πέντε, ήτοι ένα άμπελώ-
να περιέχοντα συκίας μικράς και μεγάλας 62.
και άμπέλια, και τέσσαρα χωράφια κλείσμα-
τα με τα εις αυτά περιεχόμενα κονάκια, και
ένα κήπον με το νερόν του, τα 5λα ως έγγι-
στα, στρεμμάτων πέντε, πλησιασται εις αυτά
γύρωθεν με τα κτήματά των ο Χ. Γ. Καλο-
γρίδης, Δημήτριος Παπουτζῆς, Δημήτριος Σγαρ-
δέλης, Νικόλαος Κουμαριάνος, Γεώργιος Μαρ-
γαρός, Δημήτριος Μυρογεώργης, ή θάλασσα
και ο ίδιος όφειλέτης, προς έξόφλησιν δρ-
μῶν τριακοσίων ογδοήκοντα έπτά αριθ. 387.
και των έξόδων τῆς εκτελέσεως, τα όποια όλα
εκτιμήθησαν παρά του Δημαρχικοῦ Παρέδρου
δια δραχμάς 600' επρόσφειν ο καταδιώκων
δανειστής δραχ. 500'

Προσδιορίζεται δέ ήμέρα του πλειστηρια-
σμοῦ των άνωτέρω κτημάτων ή δεκάτη του έ-
λευσομένου 'Ιουνίου ήμέραν Κυριακήν, αρχο-
μένου του πλειστηριασμοῦ από τῆς 9 ώρας Π.
Μ. και λήγοντος την 11 Π. Μ. τῆς αὐτῆς
ήμέρας.

Εις ένδειξιν δέ συντάξα την παρούσαν έκ-
θεσιν επί παρουσίᾳ του καταδιώκοντος δανει-
στοῦ και του Δημαρχικοῦ Παρέδρου ήτις ά-
νγνωσθείσα εύκρινώς ύπογράφεται παρ' αὐτῶν,
και έμου του Κλητήρος.

δ καταδιώκων δανειστής

Διονύσιος Μπασταρδῆς

δ Δημοπάρεδρος

'Ιω. Δελαγραμμάτικας.

δ Κλητήρ

Μ. Καρμαάνος

Δια την ακρίβειαν τῆς ἀντιγραφῆς
αὐθημερόν.

'Εν Κορθίῳ την 5 Μαΐου 1845.

δ Κλητήρ

Μ. Καρμαάνος

Ο Σ υ ν τ ά κ τ η ς

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.